

vedkommende kronisk syge ikke er arbejdsfør, saa kan han invalideforsikres. Her lægger man hele Myndigheden fra Sygekassen og dens Læge op i Sygekassedirektoratet. Det glædede mig at høre, at det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen var betænkelig derved, og jeg tror, vi maa komme til en grundig Undersøgelse med Hensyn til dette Punkt i det Udvalg, der formentlig bliver nedsat. Jeg finder denne Ordning meget betænkelig, men i hvert Fald er den en saadan Afvigelse fra Kompromisloven af 29. Marts 1924, at dette Punkt maa underkastes den omhyggeligste Undersøgelse.

Med Hensyn til Administrationen følger den højtærede Sundhedsminister Administrationskommissionens Indstilling. Det kan jeg for saa vidt ikke have noget imod, det vilde jeg ogsaa have gjort, hvis jeg som Socialminister havde forelagt et Forslag om Invalididentlovens Revision. En anden Sag er det, at der kan være Enkeltheder deri, som kan trænge til en nøjere Overvejelse. Som det fremgaar af Bilaget, retter Invalidforsikringsretten en meget skarp Indsigelse mod nogle Punkter. Ja, af disse er det dog kun det ene, der angaar selve Administrationskommissionens Indstilling, nemlig om Antallet af Invalidrettens Medlemmer, der baade af Administrationskommissionen og nu af Ministeren foreslaas nedsat fra 8 til 5, idet den ene Læge, det ene Sygekassemedlem og den tilforordnede for Arbejderforsikringsraadet gaar ud. Invalidretten er meget betænkelig derved og anfører en Del, efter Rettens Mening formentlig gode, Argumenter imod denne Nedsikring fra 8 til 5. Jeg mener, dette Spørgsmaal bør nøjere undersøges i det kommende Udvalg.

Ligeledes er Invalidretten meget betænkelig ved Pligten for Hospitalerne til at udlevere deres Journaler. Det undrede mig noget, at den højtærede Sundhedsminister i dette Forslag overhovedet rører ved dette Spørgsmaal, for hvis jeg ikke tager fejl, saa har man, efter hvad der er sagt mig, en Praksis for Tiden, en modus vivendi, en Fremgangsmaade, der saa nogenlunde tilfredsstiller; men det er klart, at dette er et meget pinligt og meget delikat Spørgsmaal. Det maa nu ogsaa nærmere overvejes i Udvalget, for vel skal der den grundigst mulige Oplysning til, om eventuelle Invalididentnyderes Forhold, men paa den anden Side maa Folk, der indlægges paa Hospital, ogsaa være absolut garderet imod, at deres Sygejournal kom-

mer i uvedkommendes Hænder; det er en Betingelse for alt sundt Hospitalsvæsen.

Dette Spørgsmaal kan vi nu imidlertid nærmere overveje i Udvalget sammen med Ministeren, men her, hvor jeg taler om Administrationskommissionens Forenklingforslag, her vil jeg sige, at vel er det rigtigt at komme ned med Administrationsudgifterne, men der er jo andre Omraader, hvor Administrationskommissionen har foreslaaet Ændringer, og her gør Ministeren intet; det kan han ikke gøre, rimeligvis, ifølge hele Systemet for dette Lovforslag ligesom for de andre Nedsikringsforslag. Det, jeg siger til, er Administrationskommissionens Ønske om at faa hele vor sociale Lovgivning forenklet, at faa Enhed og System i den, og Kommissionen — og det sker enstemmigt, altsaa alle Partier er med dertil — henleder udtrykkelig Opmærksomheden paa to Punkter, der vedrører denne Sag, nemlig Forholdet mellem Aandssvageforsorgen og Invalididentloven og Forholdet mellem Aldersdomsloven og Invalididentloven. Med Hensyn til det sidste Punkt er jo Forholdet det, at der er fremkommet et Misforhold derved, at Sigurd Berg, som 1920 forelagde Invalididentloven, gik ud fra, at man kort Tid derefter vilde gennemføre en Aldersrentelov med 62 Aar som Aldersgrænse. Saa skete der imidlertid det, at han døde i Sommeren 1921, og hans Efterfølger, den nuværende Indenrigsminister, gennemførte en Aldersrentelov med 65 Aar som Aldersgrænse. Her er et Misforhold, der før eller senere maa skaffes ud af Verden.

Men alt dette er ikke berørt, og her vil jeg gerne rette en Generalanklage mod hele det Kompleks af sociale Nedsikringslove, hvorved man blot mekanisk sætter nogle Tal ned, i det hele og store. Der er her til en vis Grad Forslag ogsaa om Forenkling og Besparelse i Administrationen — det er der ogsaa paa enkelte andre Punkter i de andre Lovforslag —, men i det store og hele er det ikke en Reform, en Revision, en organisk Viderebygning, Systematisering og Samarbejdning af hele vor sociale Lovgivning, som denne i høj Grad trænger til. Man sætter mekanisk nogle Tal ned, og det er let at gøre. Jeg har hørt Ministeriet rost for den overordentlige Flid og næsten Kraftanstrengelse, som det maa have kostet at udarbejde og fremkomme med disse Nedsikringsforslag. Jeg bøjer mig ikke i særlig Respekt derfor, for det er ikke svært at gaa hen og skrive 540 i Stedet for 800, det er ikke svært at sætte Invalididenttaksterne ned o. s. v.; det er et rent mekanisk Arbejde, det kan en